

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Silimițan Igor,
reprezentat de avocatul Oxana Surdu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Olga Silimițan către Igor Silimițan, privind încasarea pensiei de întreținere
pentru copiii minori și încasarea cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 17 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul
Comrat,

*(Dosarul nr. 2ra-286/25
NR. PIGD 2-23149120-01-2ra-08072025)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Cimișlia, sediul Central: jud. D. Cherdivara
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat: jud. A. Mironov, G. Colev, V. Hudoba

8 octombrie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Silimițan Igor, reprezentat de avocatul Oxana Surdu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 19 octombrie 2023, Olga Silimițan a depus cerere de chemare în judecată către Igor Silimițan (concretizată prin cererea din 13 decembrie 2023, f. d. 22) cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 3000 lei pentru fiecare copil, încasarea cheltuielilor judiciare (f. d. 2-3).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Olga Silimițan a invocat că la 5 iunie 2015 a încheiat căsătoria cu Igor Silimițan. În această relație s-au născut trei copii minori XXXX a.n. XX, XXX XXX a.n.XX, XX XXX a.n.XX.

3. Reclamanta a susținut că copiii minori locuiesc cu ea, care nu are un venit stabil, iar salariul nu îi permite asigurarea necesităților copiilor minori, cum ar fi alimentația, procurarea hainelor, rechizitelor școlare, tratamentul medical etc.

4. Reclamanta a indicat despre faptul că pârâtul Igor Silimițan activează peste hotarele țării, în Israel și are un venit stabil. Astfel, a solicitat încasarea unei pensii de întreținere a copiilor minori în mărime de 3000 lei pentru fiecare.

5. În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 18 alin.(1), art. 27 alin.(2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989; art. 48 din Constituția; art. 74-76, 108-111 din Codul familiei; art. 5, 39, 166, 167 din Codul de procedură civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 29 decembrie 2023 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, a fost admisă parțial, cererea de chemare în judecată depusă de Olga Silimițan, s-a încasat din contul Igor Silimițan în contul Olgei Silimițan pensia de întreținere pentru copii minori XXXXX a.n. XX, XXX XXX a.n.XX, XXX a.n.XX în mărime de 2500 lei lunar pentru fiecare copil începând cu 19 octombrie 2023 și până la atingerea majoratului de către copii. S-a încasat din contul lui Igor Silimițan în beneficiul statului taxa de stat în suma de 2700 lei, în rest pretențiile reclamatei au fost respinse (f. d. 48, 58-61).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 12 ianuarie 2024, Igor Silimițan, reprezentat de avocata Oxana Surdu, a declarat apel nemotivat (f. d. 55-56), împotriva hotărârii din 29 decembrie 2023 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, iar la 24 aprilie 2024 a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu rejudecarea cauze și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de Olga Silimițan (f. d. 67-69).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 17 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat a fost respins apelul declarat de Igor Silimițan, reprezentat de avocatul Oxana Surdu, menținută hotărârea din 29 decembrie 2023 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central (f. d. 119, 120-126).

9. Colegiul judiciar a constatat că instanța de fond încasând pensia de întreținere a copiilor minori: XXXXX, a.n. X.X.XX, XXXX, a.n. X.X.XX și XXXXX, a.n. X.X.XX, a ținut cont de interesul superior al copiilor și de prevederile art. 18 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, art. art. 75-76 din Codul familiei și a dat o apreciere corectă cererii de chemare în judecată și a obiecțiilor părții pârâte, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată.

10. Instanța de apel a evedințiat că nerespectarea, de către pârât, a Deciziei din 19.05.2022, eliberată de DASPF Cimișlia, privind graficul de întreveneri cu copiii minori și luarea acestora contrar prevederilor acestui grafic nu îl scutește de obligația de a achita pensia de întreținere.

11. Colegiul civil a considerat că prima instanță corect a încasat taxa de stat în mărime de 2700 lei de la pârâtul Silimițan Igor în folosul statului or, aceasta reprezintă taxa de stat a cărei plata reclamanta a fost scutită la înaintarea acțiunii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 19 mai 2025, prin intermediul poștei electronice, Igor Silimițan, reprezentată de avocata Oxana Surdu, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Olga Silimițan (f. d. 132-134).

SOLICITAREA RECURENTULUI

13. În motivarea recursului, recurentul Igor Silimițan, reprezentată de avocata Oxana Surdu, a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură, care reglementează că hotărârea sau decizia contestată este arbitrară și/ori se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

14. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

15. Completul de judecată conchide că recurenta, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată la 7 mai 2025, în adresa părților, fapt ce se confirmă prin scrisoare de expediere (f. d. 217),

iar cererea de recurs a fost depusă la 19 mai 2025, prin intermediul poștei electronice (f. d. 131-134).

16. Ulterior, în adresa intimă a fost expediat copia recursului declarat de Igor Silimițan, reprezentată de avocatul Oxana Surdu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoare de expediere anexat la materialele dosarului (f. d. 152).

17. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Olga Silimițan nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

18. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

19. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

20. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

22. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

23. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

24. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Sud, sediul Comrat și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

26. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea

recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

27. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

29. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

30. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

31. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Igor Silimițan, reprezentată de avocatul Oxana Surdu, ca fiind inadmisibil.

32. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Igor Silimițan, reprezentat de avocata Oxana Surdu, împotriva deciziei din 17 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni